

Les coses, pel seu nom: Cipriano Martos va ser assassinat a Reus

Aquest passat dissabte, 18 de setembre, s'ha fet l'enèsim acte en record a l'activista i antifeixista Cipriano Martos Jiménez, membre del PCE (marxista-leninista) que va ser assassinat per la Guàrdia Civil de Reus el 17 de setembre del 1973. Al cap de tres dies de tortures, li van fer beure un còctel corrosiu que el va cremar per dintre, un de tants crims comesos pel franquisme i el postfranquisme que han passat desapercebuts a la majoria de la gent.

La demanda, en aquest moment, és sobre l'exhumació del cos, iniciativa que promou la bona gent de la Xarxa Catalana i Balear de suport a la Querrella Argentina contra els crims del franquisme. La causa la va obrir la jutgessa María Romilda Servini de Cubría, acollint-se al principi de jurisdicció universal; va començar amb dues querelles el 14 d'abril de 2010, i el gener de 2013 havia augmentat fins a 150.

Doncs bé, com hem repetit en diverses ocasions, la CUP durant el mandat passat va proposar el reconeixement de Cipriano Martos, posant una placa al domicili on va viure a Reus a més d'altres accions fetes o proposades per tal de divulgar la seva figura entre els ciutadans de Reus. La moció es va aprovar al ple. Passats els mesos, l'alcalde Pellicer i com per acabar amb aquest corcó va dir que sí, que la podíem penjar.

Tanmateix aquesta acció no s'ha arribat a produir perquè al text que vam proposar hi deia: ?Va ser assassinat per la Guàrdia Civil a Reus?. Era massa violent i hi havia de dir va morir o algun altre eufemisme de les mateixes característiques. El nostre alcalde d'?ordre? no podia permetre que senzillament es digués la veritat i acceptar que de taques a tot arreu n'hi ha, que no tot és tan net i polit i que, de fet, aquests reconeixements ens fan créixer com a ciutat i com a persones.

Ara bé, Cipriano Martos no va ser ni un gran senyor, ni una figura noucentista, ni ningú a qui puguem posar a la galeria del il·lustres, va ser un simple obrer, un lluitador antifranquista. Classisme pur i zero compromís amb les causes antifeixistes. Fins i tot entenem que des d'un PDeCAT es no es vulguin comprometre amb casos com aquest. Però i Junts, ara que són dues formacions separades? Alguna diferència entre ambdós?

D'AraReus, res a comentar, ja en sabem les seves posicions, i no s'hi val a perdre el temps. El que no entenem tant és que Esquerra no s'hagi fet càrrec d'atendre aquestes mocions aprovades en benefici de la memòria històrica, entre les quals hi ha també la demanda d'un carrer per a Guillem Agulló.

Potser és més important seguir les normes de l'amo, tenir un AraReus com una pedra a la sabata i esperar còmodament les següents eleccions, a veure què.

Mariona Quadrada és exregidora i militant de la CUP.